

Bryssel den 16.5.2017
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument COM(2012) 363 final – 2012/193 COD):	den 11 juli 2012
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	ej tillämpligt
Datum för Regionkommitténs yttrande:	den 18 december 2012
Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	den 16 april 2014
Antagande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen:	den 25 april 2017

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Syftet med förslaget till direktiv är att fastställa minimiregler för definitionen av brott, påföljder och preskriptionstid i samband med bekämpningen av bedrägerier och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen för att effektivt stärka skyddet mot brott som påverkar dessa ekonomiska intressen i enlighet med unionens regelverk på detta område. Direktivet kommer att stärka det skydd som för närvarande grundar sig på 1995 års konvention om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (nedan kallad *konventionen*)¹, som direktivet kommer att ersätta för de medlemsstater som är bundna av den.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

När det gäller direktivets materiella bestämmelser återspeglar rådets ståndpunkt vid första behandlingen den kompromiss som med kommissionens hjälp nåtts i förhandlingarna mellan rådet och Europaparlamentet.

Rådets ståndpunkt vid första behandlingen bibehåller till fullo målen i kommissionens förslag. Jämfört med konventionen förtydligas och skärps genom direktivet reglerna på en rad viktiga punkter. När det gäller definitionen av brott föreskrivs i direktivet uppdaterade definitioner av aktiv och passiv korruption, ett nytt förskingringsbrott som omfattar sådana ageranden av offentliga tjänstemän som går utöver enbart bedrägligt beteende samt en uppdaterad definition av offentliga tjänstemän.

¹ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48.

Tvärtemot rådets ursprungliga åsikt att momsbedrägerier skulle undantas från direktivets räckvidd omfattar rådets ståndpunkt vid den första behandlingen nu grovt momsbedrägeri som ett brott i direktivet, varför medlemsstaterna kommer att behöva kriminalisera åtminstone momsbedrägerier mot det gemensamma momssystemet när de har koppling till två eller flera medlemsstaters territorium och skadan uppgår till totalt minst 10 miljoner EUR. Kommissionens utgångspunkt var att momsbedrägerier bör omfattas av direktivet, vilket de för närvarande gör av konventionen². Kommissionen anser det vara av grundläggande betydelse att åtminstone grova gränsöverskridande momsbedrägerier omfattas för att inte skyddsnivån ska försämrats jämfört med konventionen och för att säkerställa att det även fortsättningsvis ska finnas minimistandarder för momsbedrägerier som gäller i hela unionen och därmed ett enhetligt och starkare skydd för unionens ekonomiska intressen. Kommissionen godtar att inte alla momsbedrägerier, utan endast grova momsbedrägerier, ska omfattas av direktivet och noterar att det finns en klausul om översyn av gränsvärdet på 10 miljoner EUR.

När det gäller påföljder harmoniseras genom direktivet de maximala straffrättsliga påföljderna för fysiska personer, bl.a. genom ett maximistraff på minst fyra års fängelse om de brott som avses i direktivet medför betydande skada eller vinning, eller om ett sådant straff rättfärdigas av andra allvarliga omständigheter som definieras i nationell lagstiftning.

Medan frågan om preskriptionstid inte berördes i konventionen införs genom direktivet en ny uppsättning bindande regler om preskriptionstid, inbegripet bestämmelser om när den ska avbrytas eller tillfälligt upphävas, för brott som påverkar unionens budget. Denna uppsättning regler kommer att göra det möjligt för brottsbekämpande och rättsliga myndigheter att på ett effektivt sätt utreda, lagföra och döma i ärenden som rör sådana brott samt säkerställa att påföljder verkställs.

När det gäller den rättsliga grunden baserades kommissionens förslag på artikel 325.4 i EUF-fördraget, medan rådet och Europaparlamentet enades om att den lämpliga rättsliga grunden för ett fastställande av minimiregler för definitionen av brott och påföljder, inbegripet brott som omfattas av bekämpningen av bedrägerier som påverkar unionens ekonomiska intressen, bör vara artiklarna 83.1 och 83.2 i EUF-fördraget. Rådet antog följaktligen förslaget till direktiv vid den första behandlingen på grundval av artikel 83.2 i EUF-fördraget.

Mot bakgrund av det föregående gjorde kommissionen följande uttalande i rådet den 7 februari 2017, då rådet nådde politisk enighet om direktivet och den 25 april 2017, då rådet antog sin ståndpunkt vid den första behandlingen.

”Kommissionen har inga invändningar mot de sakliga bestämmelserna i direktivet men anser att förslaget borde ha haft artikel 325 i EUF-fördraget som rättslig grund och förbehåller sig därför rätten att väcka talan vid domstolen avseende den rättsliga grunden.”

4. SLUTSATS

Kommissionen stöder följaktligen rådets ståndpunkt vid den första behandlingen rörande direktivets materiella bestämmelser. Kommissionen anser emellertid att direktivet borde ha haft artikel 325 i EUF-fördraget som rättslig grund och förbehåller sig rätten att väcka talan vid domstolen avseende den rättsliga grunden.

² Detta bekräftade domstolen i sin dom av den 8 september 2015 i mål C-105/14 mot Ivo Taricco m.fl.